

PRESSMEDDELANDE nr 188/22

Luxemburg, den 22 november 2022

Domstolens dom i förenade målen C-37/20 | Luxembourg Business Registers och C-601/20 | Sovim

Direktivet om bekämpning av penningtvätt: Bestämmelsen om att information om de verkliga huvudmännen för bolag med säte i medlemsstaterna alltid ska vara tillgänglig för allmänheten är ogiltig

Det ingrepp i rättigheter, vilka garanteras i stadgan, som denna åtgärd innebär är varken begränsat till vad som är absolut nödvändigt eller proportionerligt i förhållande till det eftersträvade målet

I enlighet med direktivet om bekämpning av penningtvätt¹ har en luxemburgsk lag som antogs år 2019² inrättat ett register över verkliga huvudmän och föreskriver att en rad uppgifter om registrerade enheters verkliga huvudmän ska registreras och bevaras i registret. En del av denna information är tillgänglig för allmänheten, bland annat via internet. Denna lag ger också en verklig huvudman möjlighet att begära att Luxembourg Business Registers (LBR), som förvaltar registret, begränsar tillgången till sådan information i vissa fall. ([Pressmeddelande nr 12/22](#))

I detta sammanhang väcktes talan i två fall vid Tribunal d'Arrondissement de Luxembourg (Distriktsdomstolen i Luxemburg) av ett luxemburgskt bolag respektive den verkliga huvudmannen för ett sådant bolag, vilka utan framgång hade begärt att LBR skulle begränsa allmänhetens tillgång till information om dem. Med hänsyn till att offentliggörandet av sådana uppgifter kan medföra en oproportionerlig risk för att de berörda verkliga huvudmännens grundläggande rättigheter kränks, har den domstolen ställt en rad frågor till EU-domstolen om tolkningen av vissa bestämmelser i direktivet om bekämpning av penningtvätt och om dessa bestämmelsers giltighet mot bakgrund av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan).

I dagens dom finner domstolen (stora avdelningen) att bestämmelsen i direktivet om bekämpning av penningtvätt, enligt vilken medlemsstaterna ska se till att information om de verkliga huvudmännen i bolag och andra juridiska enheter som är registrerade på deras territorium **alltid är tillgänglig för allmänheten**, är **ogiltig** mot bakgrund av stadgan.

Enligt domstolen utgör allmänhetens tillgång till information om verkliga huvudmän ett **allvarligt ingrepp i de grundläggande rättigheterna till respekt för privatlivet och till skydd av personuppgifter**, vilka fastställs i artikel 7 respektive artikel 8 i stadgan. Den information som lämnas ut gör det möjligt för ett potentiellt obegränsat antal personer att få information om en verklig huvudmans materiella och finansiella situation. Dessutom förvärras de potentiella konsekvenserna för de registrerade till följd av ett eventuellt missbruk av deras personuppgifter av

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 2015, s. 73), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/843 av den 30 maj 2018 (EUT L 156, 2018, s. 43).

² Loi du 13 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs (lag av den 13 januari 2019 om inrättande av ett register över de verkliga huvudmännen) (*Mémorial A* 15).

det faktum att dessa uppgifter, när de väl har gjorts tillgängliga för allmänheten, inte bara är fritt tillgängliga, utan också kan lagras och spridas.

Domstolen konstaterar att unionslagstiftaren genom den aktuella åtgärden avser att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism genom att med hjälp av ökad öppenhet skapa en miljö som är mindre ägnad att användas för dessa ändamål. Domstolen finner att lagstiftaren sålunda eftersträvar ett **mål av allmänt intresse** som kan motivera ett ingrepp, även ett allvarligt sådant, i de grundläggande rättigheter som fastställs i artiklarna 7 och 8 i stadgan, och att allmänhetens tillgång till information om verkliga huvudmän **kan bidra till att uppnå detta mål**.

Domstolen konstaterar dock att det ingrepp som denna åtgärd innebär **varken är begränsat till vad som är absolut nödvändigt eller proportionerligt i förhållande till det eftersträvade målet**. Bortsett från att bestämmelserna i fråga tillåter att uppgifter som inte är tillräckligt definierade eller identifierbara görs tillgängliga för allmänheten, utgör den ordning som införs genom direktivet om bekämpning av penningtvätt en **betydligt allvarligare** kränkning av de grundläggande rättigheter som garanteras i artiklarna 7 och 8 i stadgan än den tidigare ordningen (som förutom tillgång för de behöriga myndigheterna och vissa enheter även gav tillgång för alla personer eller organisationer som kunde visa att de hade ett berättigat intresse), **samtidigt som detta allvarligare ingrepp inte uppvägs av de fördelar** som den nya ordningen skulle kunna medföra i förhållande till den tidigare när det gäller bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. I synnerhet kan **inte** de eventuella **svårigheter att exakt definiera** de situationer och de förhållanden där ett sådant **berättigat intresse** föreligger, som kommissionen åberopat, **motivera** att unionslagstiftaren föreskriver att allmänheten ska få tillgång till informationen i fråga. Domstolen tillägger att de fakultativa bestämmelser som ger medlemsstaterna möjlighet att **göra tillhandahållandet av information om verkliga huvudmän beroende av registrering online** och att under exceptionella omständigheter **föreskriva undantag från allmänhetens tillgång till denna information, inte räcker för att det ska finnas en balans** mellan det eftersträvade målet av allmänt intresse och de grundläggande rättigheterna i artiklarna 7 och 8 i stadgan eller **tillräckliga garantier** som gör det möjligt för de registrerade att effektivt skydda sina personuppgifter mot risken för missbruk.

PÅPEKANDE: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolarna i medlemsstaterna att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av unionsrätten eller om giltigheten av en unionsrättsakt. Domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

[Domen i fulltext och resumén av domen](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Bilder från uppläsningen av domen finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106

Håll dig uppdaterad!

